

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

§. 3. Quid sit me[n]tis oculos, quouis euentu ad Deu[m] co[n]uertere, &
quasi ab illo sic eu[m] excipere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

S. 3. *Quid sit mentis oculos in quouis euentu ad Deum conuertere, & quasi ab illo sic eum excipere.*

Verbo dicam; non aliud hoc est, quàm mentem gerere in Deum suspensam, & de rebus alijs, hominumque voluntate tam parùm sollicitam, vt nihil nisi solum Deum cogitet, cetera omnia contemptui habeat: indeque qui eiusmodi est, in quouis, & quantumuis aduerso, improviso, infando rerum casu, despectus creatis causis, nullaque vel iustitiarum illarum, vel iniustitiarum ratione habita, vniuersum mentis cogitatum, pio impetu transfert in Deum, eoque in euentu, nec aliud, nec aliter vult, quàm voluerit & velit Deus; quem quoniam omnia, & iustissimè, & sanctissimè velle nohit, sibi quoque placere debere cognoscit, id quodcumque voluissè Deum, vel permisissè videt. Scit verè & subtiliter dixissè S. Augustinum, *Non fieret malum, nisi sineret Deus, nec vtique nolens sineret, sed volens: nec sineret bonus fieri malè, nisi omnipotens etiam de malo facere posset bene.* Ergo seu volentem, seu permittentem, semper autem benè volentem, benè permittentem, & ex omnibus elicentem bona multa, Deum intuetur, suamque voluntatem & cupiditatem, illius decretis & rationibus adiungens, ei que humillimè obsecundans, ab eo suscipit æquissimis animis omnia, in eius denique honorem sanctissimè refert omnia. *Enchirid. c. 101.*

Neque verò in hac sic intellecta doctrina, quidquam est quod nos merito remoretur, si tamen quid apparet, discutietur in progressu. Id verò magis arduum est, qua via ad tantam animi è solo Deo apti celsitatem tranquillitatemque veniatur. Sequamur igitur quod tutissimum certissimumque esse necesse est, vestigia Sanctorum: cum enim eò pertigissè plurimos eorum constet, eadem si constanter via pergemus, eundem nos quoque perfectionis apicem attingemus.

S. 4. *Sanctos omnia velut à Deo excepisse.*

Ne quid eorum quæ dicenda supersunt, meritò reuocetur in dubium, antequàm aggrediamur ad explanandum, quomodo Sancti, & quibus ducti rationibus, id exercuerint, priùs firmandum est, eos re ipsa tamquam à Deo omnia suscepisse. Et ne per plures in infinitum vagemur, duorum illustrium, quique omnium instar sint, commemoratione rem concludam.

Primus occurrat nobis magnus ille Iob, patientiæ & innocentia eximium exemplar. Hic, cum certis nuntijs accepisset, à Chaldaeis & Sabæis bona sibi direpta esse; igne cælitus fulminato, quod reliqui fuerat absumtum; repentina domus ruina filias & filios, miserando leti exitu, obtritos iacere; an succensuit